

I. DISPOSICIÓNS XERAIS

MINISTERIO DA PRESIDENCIA, RELACIÓNS COAS CORTES E MEMORIA DEMOCRÁTICA

6472 *Real decreto 542/2020, do 26 de maio, polo que se modifican e se derrogan diferentes disposicións en materia de calidade e seguridade industrial.*

O Ministerio de Industria, Comercio e Turismo, no ámbito das súas competencias en materia de industria, veu elaborando disposicións de seguridade industrial mediante o establecemento de especificacións técnicas adecuadas tendentes a previr os usuarios contra os riscos derivados da utilización de aparellos e produtos industriais.

O 26 de outubro de 2012, o Consello de Ministros acordou a creación da Comisión para a Reforma das Administracións Públicas co mandato de realizar un estudo integral dirixido a modernizar o sector público español, dotalo dunha maior eficacia e eliminar as duplicidades que o afectaban e simplificar os procedementos a través dos cales os cidadáns e as empresas se relacionan coa Administración.

Na mesma liña, o Programa nacional de reformas de España para 2014 establece a necesidade de impulsar medidas para racionalizar a actuación administrativa, mellorar a eficiencia no uso dos recursos públicos e aumentar a súa produtividade.

Por outra parte, na exposición de motivos da Lei 21/1992, do 16 de xullo, de industria, resaltábase a necesidade de adaptar a regulación da actividade industrial en España á regulación da Unión Europea e á constitución do mercado interior, o que implica, entre outras cousas, a necesidade de compatibilizar os instrumentos da política industrial cos da libre competencia e a libre circulación de mercadorías e produtos, particularmente a través da normalización, a harmonización das regulamentacións e instrumentos de control, así como o novo enfoque comunitario baseado na progresiva substitución da tradicional homologación administrativa de produtos pola certificación que realizan entidades de verificación da conformidade, coa correspondente supervisión das súas actuacións polos poderes públicos.

Así mesmo, a entrada en vigor de novos regulamentos europeos fai necesario derrogar disposicións nacionais previas, en concreto, o Regulamento (UE) nº 305/2011 do Parlamento Europeo e do Consello, do 9 de marzo de 2011, polo que se establecen condicións harmonizadas para a comercialización de produtos de construción; o Regulamento (UE) 2016/424 do Parlamento Europeo e do Consello, do 9 de marzo de 2016, relativo ás instalacións de transporte por cable; o Regulamento (UE) 2016/425 do Parlamento Europeo e do Consello, do 9 de marzo de 2016, relativo aos equipamentos de protección individual, e o Regulamento (UE) 2016/426 do Parlamento Europeo e do Consello, do 9 de marzo de 2016, sobre os aparellos que queiman combustibles gasosos.

É dicir, faise necesario, por unha parte, a derogación de disposicións regulamentarias que establecen a homologación de determinados produtos industriais e, por outra, a derogación de diversas disposicións regulamentarias ante a entrada en vigor de regulamentos europeos, simplificando o marco normativo para unha maior claridade e comprensión.

Adicionalmente, modifícanse diversas disposicións regulamentarias para harmonizar, actualizar ou mellorar os textos regulamentarios existentes.

Neste sentido, en primeiro lugar, a evolución do anexo 1 e os seus apéndices do Acordo sobre transporte internacional de mercadorías perecedoiras, que constitúen as definicións e normas dos vehículos especiais para o transporte de mercadorías perecedoiras, de conformidade co artigo 1 do Real decreto 237/2000, do 18 de febreiro, polo que se establecen as especificacións técnicas que deben cumprir os vehículos especiais para o transporte terrestre de produtos alimentarios a temperatura regulada e

os procedementos para o control de conformidade coas especificacións, ocasionou que se regulen explicitamente as condicións exixibles ás furgonetas para consideralas englobadas nun prototipo aprobado. Dado que o dito concepto de fabricación equiparable se regulou no punto 4 do anexo 4 engadido pola Orde ITC/2590/2010, do 30 de setembro, pola que se modifican os anexos e apéndices do Real decreto 237/2000, do 18 de febreiro, procede a súa derogación, coa finalidade de evitar a posible confusión que deriva deste feito.

Así mesmo, co obxecto de mellorar a aplicación e interpretación dos requisitos exixibles, modifícanse o Real decreto 836/2003, do 27 de xuño, polo que se aproba unha nova instrución técnica complementaria «MIE-AEM-2» do Regulamento de aparellos de elevación e manutención, referente a guindastres torre para obras ou outras aplicacións, e o Real decreto 837/2003, do 27 de xuño, polo que se aproba o novo texto modificado e refundido da instrución técnica complementaria «MIE-AEM-4» do Regulamento de aparellos de elevación e manutención, referente a guindastres móbiles autopropulsados. Así, en ambos os reais decretos, no relativo á obtención do carné de operador correspondente, corríxese a referencia a «entidades recoñecidas para impartir cursos», pois as ditas entidades deben estar habilitadas e presentarán para iso unha declaración responsable. Ademais, no mesmo ámbito, elimínase a obriga de que o exame que se debe superar ante o órgano competente da comunidade autónoma se realice na mesma comunidade autónoma onde se encontra localizada a entidade que impartiu o dito curso.

Xunto a esta modificación, e para o caso concreto do Real decreto 837/2003, do 27 de xuño, elimínase, por unha parte, o requisito de que os guindastres autopropulsados de que deben dispoñer as entidades habilitadas para impartir os cursos para a obtención do carné de operador de guindastre móbil autopropulsado teñan unha antigüidade máxima de 6 anos e, por outra parte, a obriga das comunidades autónomas de inscribiren no Rexistro Integrado Industrial os guindastres móbiles autopropulsados, xa que se considera un produto e non un establecemento.

Igualmente, co obxecto de harmonizar e perfeccionar os controis sobre a aprobación de normas particulares e proxectos tipo co exixido no Real decreto 337/2014, do 9 de maio, polo que se aproban o Regulamento sobre condicións técnicas e garantías de seguridade en instalacións eléctricas de alta tensión e as súas instrucións técnicas complementarias ITC-RAT 01 a 23, modifícanse o Real decreto 842/2002, do 2 de agosto, polo que se aproba o Regulamento electrotécnico para baixa tensión, e o Real decreto 223/2008, do 15 de febreiro, polo que se aproban o Regulamento sobre condicións técnicas e garantías de seguridade en liñas eléctricas de alta tensión e as súas instrucións técnicas complementarias ITC-LAT 01 a 09. Neste sentido, cómpre reflectir no dito proceso de aprobación, mediante a petición de informe preceptivo aos órganos competentes das comunidades autónomas, cando a aprobación destas normas recaia sobre a Administración xeral do Estado, a repartición competencial do noso ordenamento xurídico, onde son as comunidades autónomas as titulares da competencia executiva na aplicación dos regulamentos de seguridade industrial. Así mesmo, a experiencia da Administración xeral do Estado na aprobación destas normas demostrou unha extensa interrelación destas normas coa normativa do sector eléctrico, polo que é necesario solicitar igualmente informe á Secretaría de Estado de Enerxía do Ministerio para a Transición Ecolóxica e o Reto Demográfico.

Por outra parte, cómpre modificar tamén o Real decreto 2200/1995, do 28 de decembro, polo que se aproba o Regulamento da infraestrutura para a calidade e a seguridade industrial, en relación con aqueles produtos para os cales o mercado non prové de verificadores da conformidade e, na súa falta, a regulamentación prevé a homologación. Neste último aspecto e, en concreto, no relativo á homologación administrativa, é necesario adaptar o texto regulamentario á repartición competencial existente recollida nos diferentes estatutos de autonomía.

Adicionalmente, resulta necesario modificar o Real decreto 919/2006, do 28 de xullo, polo que se aproba o Regulamento técnico de distribución e utilización de combustibles

gasosos e as súas instrucións técnicas complementarias ICG 01 a 11. A irrupción no mercado dos novos combustibles gasosos para automoción, así como a aparición de novas formas de subministración a vehículos fai necesaria unha adaptación do regulamento a estas novas realidades. Ao mesmo tempo, aprovéitase para puntualizar certos aspectos relacionados coa seguridade e inspeccións das instalacións receptoras de combustibles gasosos, para aclarar algunhas definicións relacionadas cos depósitos de gases licuados do petróleo (GLP) e tamén para redefinir ao longo de todo regulamento cando un control periódico dunha instalación pode ser chamado inspección periódica e cando pode ser chamado revisión periódica, e manter así a coherencia con outros regulamentos de seguridade industrial.

Co obxecto de mellorar a redacción e adaptala, no relativo á inscrición de instalacións, ao establecido no Real decreto 559/2010, do 7 de maio, polo que se aproba o Regulamento do Rexistro Integrado Industrial, modifícanse o Real decreto 2085/1994, do 20 de outubro, polo que se aproba o Regulamento de instalacións petrolíferas; o Real decreto 1427/1997, do 15 de setembro, polo que se aproba unha nova instrución técnica complementaria MI-IP03 «Instalacións petrolíferas para uso propio», e o Real decreto 706/2017, do 7 de xullo, polo que se aproba a instrución técnica complementaria MI-IP 04 «Instalacións para subministración a vehículos» e se regulan determinados aspectos da regulamentación de instalacións petrolíferas, co obxecto de eliminar a obriga da inscrición no Rexistro Integrado Industrial das instalacións reguladas pola dita regulamentación.

Así mesmo, debe aproveitarse este real decreto para modificar o Real decreto 1053/2014, do 12 de decembro, polo que se aproba unha nova instrución técnica complementaria (ITC) BT 52 «Instalacións con fins especiais. Infraestrutura para a recarga de vehículos eléctricos», do Regulamento electrotécnico para baixa tensión, aprobado polo Real decreto 842/2002, do 2 de agosto, e se modifican outras instrucións técnicas complementarias del. En concreto, modifícase o punto 3.2 «Instalacións en aparcadoiro ou estacionamentos colectivos en edificios ou conxuntos inmobiliarios en réxime de propiedade horizontal» da instrución técnica complementaria (ITC) BT 52 co obxecto de facer posible a utilización de distintos esquemas de instalacións, ampliando os permitidos actualmente, o que dará maior flexibilidade de actuación nas ditas instalacións sen minorar a seguridade.

Finalmente, modifícase o Real decreto 1457/1986, do 10 de xaneiro, polo que se regulan a actividade industrial e a prestación de servizos nos talleres de reparación de vehículos automóbiles, dos seus equipamentos e compoñentes, co obxecto de eliminar o contraste da placa-distintivo dos talleres por parte do órgano competente. Desta forma, adáptase o real decreto mencionado ao inicio de actividade dos talleres mediante declaración responsable e tense, ademais, en conta que os talleres se inscriben de oficio no Rexistro Integrado Industrial.

Esta norma elaborouse tendo en conta os principios que conforman a boa regulación a que se refire o artigo 129 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas.

En particular, cúmprense os principios de necesidade e eficacia ao considerar que a aprobación deste real decreto é o instrumento necesario para conseguir o obxectivo perseguido, que é actualizar a normativa de seguridade industrial en España á evolución recente do ordenamento xurídico da Unión Europea, así como harmonizar, actualizar ou mellorar determinados textos regulamentarios. O principio de proporcionalidade considérase cumprido dado que o real decreto contén a regulación imprescindible para atender a súa finalidade.

O principio de seguridade xurídica garántese xa que esta norma é coherente co resto do ordenamento xurídico e pretendeuse que sexa clara e que facilite a actuación e a toma de decisións das persoas e empresas. O de transparencia, porque no seu proceso de elaboración se solicitaron todos os informes preceptivos e publicouse na páxina web do Ministerio de Industria, Comercio e Turismo, para posibilitar aos potenciais destinatarios a súa participación activa no citado proceso. Ademais, neste sentido, previamente á

elaboración deste real decreto, tramitouse unha consulta pública, tal e como indica o artigo 26.2 da Lei 50/1997, do 27 de novembro, do Goberno.

Por último, con respecto ao principio de eficiencia, as modificacións introducidas non introducen cargas administrativas.

Para a elaboración deste real decreto, de acordo co artigo 26.6 da Lei 50/1997, do 27 de novembro, foron consultadas as comunidades autónomas, así como as entidades do sector cofecidas e consideradas máis representativas. Así mesmo, sobre este real decreto emitiu informe o Consello de Coordinación da Seguridade Industrial, de acordo co previsto no artigo 18.3.a) da Lei 21/1992, do 16 de xullo, de industria, e no artigo 2.d) do Real decreto 251/1997, do 21 de febreiro, polo que se aproba o Regulamento do Consello de Coordinación da Seguridade Industrial.

Esta disposición dítase ao abeiro do establecido no artigo 149.1.13.^a da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia para determinar as bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica, sen prexuízo das competencias das comunidades autónomas en materia de industria. As disposicións que afectan o sector eléctrico e de hidrocarburos dítanse, ademais, ao abeiro do artigo 149.1.25.^a da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia sobre as bases do réxime mineiro e enerxético.

Na súa virtude, por proposta da ministra de Industria, Comercio e Turismo, do ministro de Transportes, Mobilidade e Axenda Urbana e da ministra de Traballo e Economía Social, logo da aprobación da ministra de Política Territorial e Función Pública, de acordo co Consello de Estado e logo da deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 26 de maio de 2020,

DISPOÑO:

Artigo primeiro. *Modificación do Real decreto 1457/1986, do 10 de xaneiro, polo que se regulan a actividade industrial e a prestación de servizos nos talleres de reparación de vehículos automóbiles, dos seus equipamentos e compoñentes.*

O Real decreto 1457/1986, do 10 de xaneiro, polo que se regulan a actividade industrial e a prestación de servizos nos talleres de reparación de vehículos automóbiles, dos seus equipamentos e compoñentes, queda modificado como segue.

Un. O terceiro guión do artigo 6.3 «Placa-distintivo» queda redactado como segue:

«– A terceira, ou máis baixa, ás siglas da provincia de localización do taller, e ao número de identificación do taller asignado pola comunidade autónoma. En ningún caso a obtención deste número de identificación poderá constituír un requisito previo para o inicio do exercicio da actividade.»

Dous. O punto 5 do artigo 7 «Características da placa-distintivo» queda redactado como segue:

«5. O espazo inferior, ou terceira parte en que se divide a placa-distintivo, estará, pola súa vez, subdividido en dúas zonas diferenciadas:

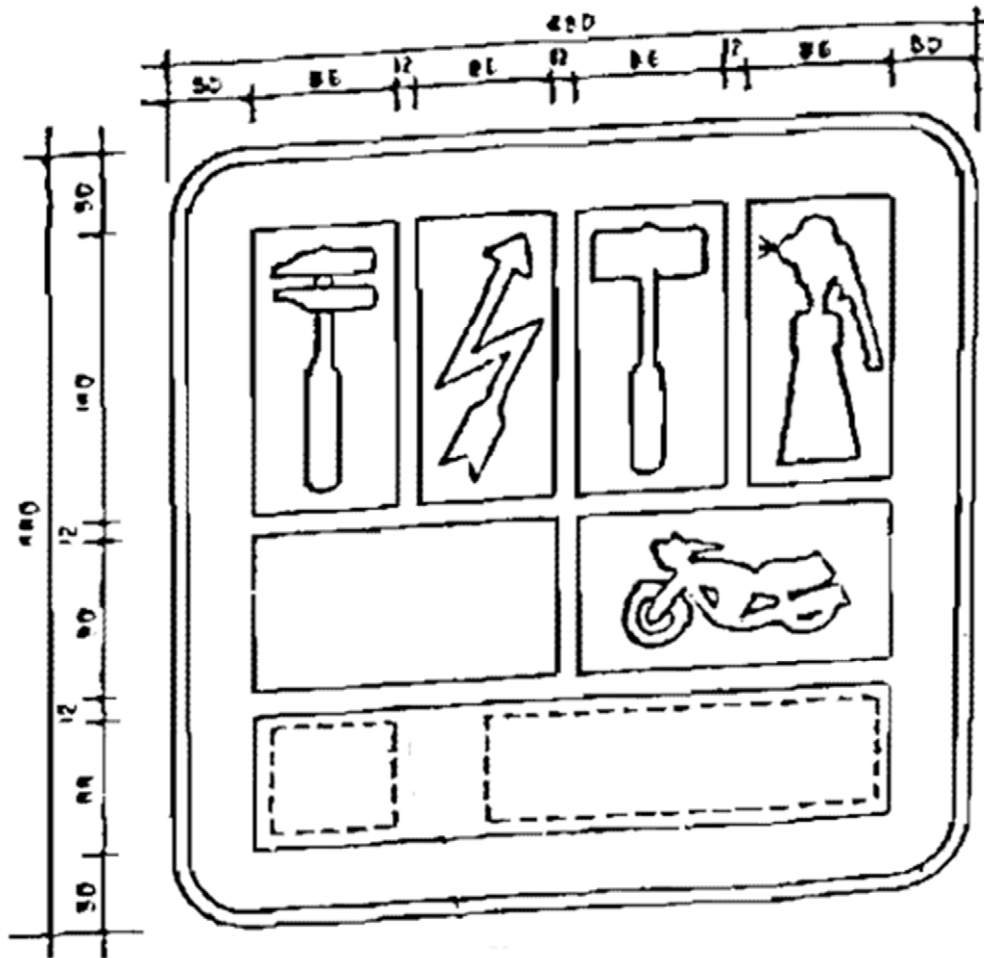
– A da esquerda (do espectador) destinada ás siglas da provincia onde radique o taller.

– A da dereita (do espectador) destinada a estampar o número de identificación do taller asignado pola comunidade autónoma.»

Tres. O anexo II «Modelo de placa distintivo» queda modificado como segue:

«ANEXO II

Modelo de placa distintivo

»

Artigo segundo. *Modificación do Regulamento de instalacións petrolíferas, aprobado polo Real decreto 2085/1994, do 20 de outubro.*

O Regulamento de instalacións petrolíferas, aprobado polo Real decreto 2085/1994, do 20 de outubro, queda modificado como segue:

Un. O segundo parágrafo do artigo 6 «Autorización e comunicación de instalacións, modificacións e posta en servizo» queda redactado como segue:

«O resto de instalacións comunicaranse ao órgano competente da comunidade autónoma previamente á súa posta en marcha.»

Dous. Engádesse un último parágrafo no artigo 6, Autorización e comunicación de instalacións, modificacións e posta en servizo, que queda redactado da seguinte maneira:

«As instalacións de distribución polo miúdo comunicadas ao órgano competente da comunidade autónoma serán inscritas por este de oficio no rexistro previsto no artigo 44 da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos.»

Artigo terceiro. *Modificación do Real decreto 2200/1995, do 28 de decembro, polo que se aproba o Regulamento da infraestrutura para a calidade e a seguridade industrial.*

A disposición transitoria cuarta do Real decreto 2200/1995, do 28 de decembro, queda modificada como segue:

«As certificacións de conformidade que se establecen como substitutorias das figuras de homologación de produto, homologación de tipo e rexistro de tipo na disposición adicional quinta deste real decreto serán emitidas, ata o funcionamento dos organismos de control correspondentes establecidos no capítulo IV do regulamento, polas entidades ou organismos xa designados, autorizados para realizaren as ditas homologacións ou rexistros, ou polos órganos competentes en materia de industria da comunidade autónoma ou cidade autónoma correspondente.»

Artigo cuarto. *Modificación da instrución técnica complementaria ITC MI-IP 03 «Instalacións petrolíferas para uso propio», aprobada polo Real decreto 1427/1997, do 15 de setembro.*

O primeiro parágrafo do capítulo VIII «Comunicación de instalacións», da instrución técnica complementaria ITC MI-IP 03 «Instalacións petrolíferas para uso propio», queda redactado como segue:

«Os titulares dos almacenamentos de carburantes e combustibles líquidos deberán presentar ante o órgano competente da comunidade autónoma a documentación que se establece nos seguintes puntos deste capítulo»

Artigo quinto. *Modificación do Regulamento electrotécnico para baixa tensión aprobado polo Real decreto 842/2002, do 2 de agosto.*

O Regulamento electrotécnico para baixa tensión, aprobado polo Real decreto 842/2002, do 2 de agosto, queda modificado como segue:

Un. O artigo 14, «Especificacións particulares das empresas subministradoras», que pasa a denominarse «Especificacións particulares e proxectos tipo das empresas distribuidoras», queda redactado como segue:

«Artigo 14. *Especificacións particulares e proxectos tipo das empresas distribuidoras.*

1. As empresas distribuidoras de enerxía eléctrica poderán propor especificacións particulares sobre a construción e montaxe de acometidas, liñas xerais de alimentación, instalacións de contadores e derivacións individuais. Estas especificacións serán únicas para todo o territorio de distribución da empresa distribuidora e recollerán as condicións técnicas de carácter concreto que sexan precisas para conseguir unha maior homoxeneidade na seguridade e o funcionamento das redes de distribución e as instalacións dos consumidores.

En ningún caso estas especificacións incluírán marcas ou modelos de equipamentos ou materiais concretos que aboquen o consumidor a un único proveedor, nin prescricións de tipo administrativo ou económico que supoñan para o titular da instalación privada cargas adicionais ás previstas neste regulamento ou noutra normativa que poida ser de aplicación.

En todo caso, as especificacións incluírán a posibilidade de que, ante situacións debidamente xustificadas, logo da acreditación de seguridade equivalente, o titular da instalación poida dar solucións alternativas a situacións concretas en que sexa imposible cumprir os requisitos das especificacións aprobadas pola Administración.

2. As ditas especificacións deberán axustarse, en calquera caso, aos preceptos do regulamento e, logo do cumprimento do procedemento de información pública, deberán ser aprobadas e rexistradas polos órganos competentes das comunidades autónomas, en caso de que se limiten ao seu ámbito territorial, ou

polo Ministerio de Industria, Comercio e Turismo, en caso de aplicarse en máis dunha comunidade autónoma.

3. Unha persoa técnica competente da empresa distribuidora de enerxía eléctrica certificará que as especificacións particulares cumpren todas as exixencias técnicas e de seguridade regulamentariamente establecidas.

Así mesmo, as ditas normas deberán contar cun informe técnico dun órgano cualificado e independente, que certificará que as ditas especificacións cumpren con todos os requisitos da regulamentación de seguridade aplicable a produtos e instalacións de baixa tensión, que non se inclúen prescricións de tipo administrativo ou económico que supoñan unha carga para o titular da instalación privada e que tampouco se inclúen sobredimensionamentos tecnicamente non xustificadas da instalación, salvo aqueles derivados da utilización das series normalizadas de materiais.

4. As empresas distribuidoras que queiran propoñer as especificacións particulares, a que fai referencia o punto 1, e que non se limiten ao ámbito territorial dunha única comunidade autónoma, deberán remitir solicitude de aprobación ao Ministerio de Industria, Comercio e Turismo, acompañada da seguinte documentación:

- a) O texto das especificacións para as cales se solicita a aprobación.
- b) Certificado por persoa técnica competente referido no punto 3.
- c) Informe técnico emitido por un organismo cualificado, referido no punto 3.
- d) Listaxe das comunidades autónomas onde a empresa distribuidora leve a cabo a súa actividade.

Presentada a solicitude por medios electrónicos, o Ministerio de Industria, Comercio e Turismo realizará o trámite de información pública da dita especificación e solicitará informe á Comisión Nacional dos Mercados e a Competencia, ao órgano competente das comunidades autónomas en que a empresa distribuidora desenvolva a súa actividade e á Secretaría de Estado de Enerxía do Ministerio para a Transición Ecolóxica e o Reto Demográfico.

Recibidos os informes, ou cumprido o prazo marcado no artigo 80 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas, para a súa emisión, aprobarase sempre que se garantan o cumprimento regulamentario, a uniformidade dos requisitos en todas as zonas de implantación da empresa de distribución e que non se adopten barreiras técnicas que aboquen o consumidor a un único provedor, e publicarase a resolución correspondente no *Boletín Oficial del Estado*.

Unha vez presentadas as especificacións ante o Ministerio de Industria, Comercio e Turismo, xunto cos documentos mencionados, o prazo para a aprobación será de tres meses e o silencio administrativo considerárase como aprobatorio.

5. As normas así aprobadas publicaranse na páxina web do Ministerio de Industria, Comercio e Turismo, sen prexuízo da publicidade que as empresas de distribución fagan delas.

6. En caso de modificación ou ampliación de especificacións xa aprobadas, a empresa de distribución de enerxía eléctrica solicitará aprobación da ampliación ou modificación das ditas especificacións, seguindo o mesmo procedemento indicado anteriormente.

7. Igualmente, as empresas distribuidoras, para aquelas instalacións, ou parte delas, de carácter repetitivo, propiedade das empresas de distribución de enerxía eléctrica e que requiren proxecto de acordo co establecido na ITC-BT 04, poderán propoñer proxectos tipo para a súa aprobación polos órganos competentes das comunidades autónomas, en caso de que se limiten ao seu ámbito territorial, ou polo Ministerio de Industria, Comercio e Turismo, en caso de aplicarse en máis

dunha comunidade autónoma. A aprobación dos proxectos tipo seguirán o procedemento descrito neste artigo para as especificacións particulares.

Estes proxectos tipo incluírán as condicións técnicas de carácter concreto que sexan precisas para conseguir maior homoxeneidade na seguridade e o funcionamento das instalacións de baixa tensión, respectando os requisitos impostos ás especificacións particulares neste artigo.

En calquera caso, os proxectos tipo deberán ser completados, inescusablemente, cos datos específicos concernentes a cada caso particular.»

Dous. O punto 5.5 da instrución técnica complementaria ITC-BT-04 «Documentación e posta en servizo das instalacións» queda redactado como segue:

«Antes da posta en servizo das instalacións, a empresa instaladora deberá presentar ante o órgano competente da comunidade autónoma, co obxecto da súa inscrición no correspondente rexistro, o certificado de instalación co seu correspondente anexo de información ao usuario, por quintuplicado, ao cal se xuntará, segundo o caso, o proxecto ou a memoria técnica de deseño, así como o certificado de dirección de obra asinado polo correspondente técnico titulado competente, e o certificado de inspección inicial do organismo de control, se procede.

O órgano competente da comunidade autónoma deberá dilixenciar as copias do certificado de instalación e devolverá catro á empresa instaladora, dúas para si e as outras dúas para a propiedade, co fin de que esta poida, pola súa vez, quedar cunha copia e entregar a outra á compañía eléctrica, requisito sen o cal esta non poderá subministrar enerxía á instalación, salvo o indicado no artigo 18.3 do Regulamento electrotécnico para baixa tensión.

Se a documentación técnica indicada se presenta por medios electrónicos, só será necesaria a presentación dunha única copia do certificado de instalación eléctrica en lugar de cinco. Neste caso, a Administración enviará o dito certificado dilixenciado por medios electrónicos á empresa instaladora, que deberá entregar unha copia (tamén electrónica) do documento ao titular da instalación e conservar outra para o seu arquivo».

Artigo sexto. *Modificación da instrución técnica complementaria «MIE-AEM-2» do Regulamento de aparellos de elevación e manutención, referente a guindastres torre para obras ou outras aplicacións, aprobada polo Real decreto 836/2003, do 27 de xuño.*

A instrución técnica complementaria «MIE-AEM-2», aprobada polo Real decreto 836/2003, do 27 de xuño, queda modificada como segue:

Un. As letras d) e e) do punto 3 do anexo VI, «Requisitos para a obtención do carné», da instrución técnica complementaria (ITC) «MIE-AEM-2», quedan redactadas como segue:

«d) A superación dun curso teórico-práctico impartido por unha entidade habilitada ante o órgano competente da comunidade autónoma.

e) A superación dun exame realizado polo órgano competente da comunidade autónoma.»

Dous. O punto 5 do anexo VI, «Entidades recoñecidas para impartir cursos», da instrución técnica complementaria (ITC) «MIE-AEM-2», que pasa a denominarse «Entidades habilitadas para impartir cursos», queda redactado como segue:

«5. Entidades habilitadas para impartir cursos.

Poderán impartir o curso teórico-práctico de operador de guindastre torre as entidades que presentasen previamente unha declaración responsable ante o

órgano competente da comunidade autónoma onde vaian realizar o curso e reúnan os seguintes requisitos:

a) Dispoñer dos medios e recursos mínimos necesarios, persoais e materiais (persoal competente, locais, elementos de guindastres, motores, cables, rodamentos, perfís, manuais de instalación e mantemento, aparellos de medida eléctricos e mecánicos e chaves dinamométricas).

b) Dispoñer de guindastres tipo torre desmontables e autodespregables, en propiedade ou alugados, por un período mínimo equivalente á duración do curso que se vai impartir, en correcto funcionamento e para uso exclusivo da entidade habilitada.»

Artigo sétimo. *Modificación da instrución técnica complementaria «MIE-AEM-4» do Regulamento de aparellos de elevación e mantención, referente a guindastres móbiles autopropulsados, aprobada polo Real decreto 837/2003, do 27 de xuño.*

A instrución técnica complementaria «MIE-AEM-4», referente a guindastres móbiles autopropulsados, aprobada polo Real decreto 837/2003, do 27 de xuño, queda modificada como segue:

Un. O punto 2 da epígrafe 4 «Procedemento», da instrución técnica complementaria (ITC) «MIE-AEM-4», referente a guindastres móbiles autopropulsados, queda redactado como segue:

«2. O órgano competente da dita comunidade autónoma rexistrará a declaración «CE» de conformidade ou a declaración de adecuación do guindastre asignándolle un número de identificación, o cal deberá conservarse para posteriores inspeccións periódicas e outras comprobacións que fosen pertinentes.»

Dous. O punto 3 do anexo VII «Carné de operador de guindastre móbil autopropulsado», da instrución técnica complementaria (ITC) «MIE-AEM-4», queda redactado como segue:

«A obtención do carné pódese realizar por dúas vías. Por un lado, requirirá a concorrencia dos seguintes requisitos:

a) Estar en posesión do título de graduado en educación secundaria obrigatoria, ou do título de graduado escolar, ou dun título equivalente para efectos laborais.

b) Ter feitos 18 anos no momento de realizar a solicitude do curso que se cita no punto.

c) A superación dun curso teórico-práctico impartido por unha entidade habilitada ante o órgano competente da comunidade autónoma.

d) A superación dun exame teórico-práctico realizado polo órgano competente da comunidade autónoma.

e) Superar un exame médico, psicotécnico e físico, específico para este tipo de actividade, que inclúe exame de agudeza visual, sentido da orientación, equilibrio e agudeza auditiva.

Por outro lado, obterase directamente o carné de operador de guindastre móbil autopropulsado cando se dispoña dun título de formación profesional ou dun certificado de profesionalidade incluído no Catálogo nacional de cualificacións profesionais, cuxo ámbito competencial coincida coas materias obxecto do Regulamento de aparellos de elevación e mantención deles, aprobado polo Real decreto 2291/1985, do 8 de novembro, e desta instrución técnica complementaria. Tamén, neste caso, superar un exame médico, psicotécnico e físico, específico para este tipo de actividades, que inclúe exame sobre agudeza visual, sentido da orientación, equilibrio e agudeza auditiva.»

Tres. O título do punto 5 do anexo VII «Carné de operador de guindastre móbil autopropulsado», da instrución técnica complementaria (ITC) «MIE-AEM-4», substitúese polo seguinte:

«Entidades habilitadas para impartir cursos.»

Catro. O primeiro parágrafo do punto 5 do anexo VII «Carné de operador de guindastre móbil autopropulsado», da instrución técnica complementaria (ITC) «MIE-AEM-4», queda redactado como segue:

«Poderán impartir o curso teórico-práctico de operador de guindastre móbil autopropulsado as entidades que presentasen previamente unha declaración responsable ante o órgano competente da comunidade autónoma onde vaian realizar o curso e reúnan os seguintes requisitos:»

Cinco. O punto 5.2 do anexo VII «Carné de operador de guindastre móbil autopropulsado», da instrución técnica complementaria (ITC) «MIE-AEM-4», queda redactado como segue:

«5.2 Dispor, durante o curso, de guindastres autopropulsados para uso exclusivo da entidade habilitada para impartir cursos, coas correspondentes revisións e inspeccións en vigor, e en funcionamento. O guindastre durante as horas lectivas só poderá realizar as prácticas académicas e ningún outro tipo de traballo.»

Artigo oitavo. *Modificación do Regulamento técnico de distribución e utilización de combustibles gasosos e das súas instrucións técnicas complementarias ITC-ICG 02 sobre centros de almacenamento e distribución de envases de gases licuados do petróleo (GLP), ITC-ICG 03 sobre instalacións de almacenamento de gases licuados do petróleo (GLP) en depósitos fixos, ITC-ICG 04 sobre plantas satélite de gas natural licuado (GNL), ITC-ICG 05 sobre estacións de servizo para vehículos de gas, ITC-ICG 07 sobre instalacións receptoras de combustibles gasosos, e ITC-ICG 11 sobre normas UNE de referencia no Regulamento técnico de distribución e utilización de combustibles gasosos, aprobados polo Real decreto 919/2006, do 28 de xullo.*

O Regulamento técnico de distribución e utilización de combustibles gasosos e as súas instrucións técnicas complementarias ICG 01 a 11, aprobado polo Real decreto 919/2006, do 28 de xullo, queda modificado como segue:

Un. A letra e) do punto 1 do artigo 2 «Campo de aplicación» do regulamento técnico queda redactada como segue:

«e) Estacións de servizo para vehículos de gas: instalacións de almacenamento e subministración de gas licuado do petróleo (GLP) a granel, ou de gas natural comprimido (GNC) ou licuado (GNL), ou de hidróxeno en fase gas para a súa utilización como carburante para vehículos a motor.»

Dous. A letra d) do artigo 3 «Definicións» do regulamento técnico queda redactada como segue:

«d) Combustibles gasosos: os relacionados nas tres familias de gases da norma UNE-EN 437 e o hidróxeno en fase gas para a súa utilización como combustible.»

Tres. O punto 7.2 do artigo 7 «Mantemento de instalacións e aparellos. Controis periódicos» do regulamento técnico queda modificado como segue, eliminándose os puntos 7.2.1 e 7.2.2:

«7.2 Control periódico das instalacións. -As instalacións obxecto deste regulamento estarán sometidas a un control periódico que virá definido nas ITC

correspondentes. Cando o control periódico se realice sobre instalacións receptoras (individuais ou comúns) alimentadas desde redes de distribución (gas natural ou GLP), este denominarase «inspección periódica». Así mesmo, cando o control periódico deba ser realizado obrigatoriamente por un organismo de control, este denominarase «inspección periódica». En calquera outro caso, denominarase «revisión periódica».

A ITC correspondente determinará:

As instalacións que deberán ser obxecto de inspección periódica ou revisión periódica, segundo o caso, e a persoa ou entidade competente para realizalas.

Os criterios para a realización das inspeccións ou revisións.

Os prazos para a realización dos controis periódicos.

En calquera caso, o titular ou usuario, segundo o caso, terá a facultade de elixir libremente a empresa encargada de realizar o control periódico e as adecuacións que deriven do proceso do dito control.

Dos resultados dos controis periódicos emitiranse os correspondentes certificados.

As inspeccións periódicas das instalacións receptoras (individuais ou comúns) alimentadas desde redes de distribución por canalización, de acordo coa Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, deberán ser realizadas por unha empresa instaladora de gas habilitada ou polo distribuidor, e utilizaranse medios propios ou externos.

É obriga do titular da instalación ou, na súa falta, do usuario a realización dos controis periódicos, para o que deberá solicitar os servizos dunha das entidades indicadas na ITC correspondente.»

Catro. O último parágrafo do punto 2 «Clasificación dos centros» da instrución técnica complementaria ITC-ICG 02 sobre centros de almacenamento e distribución de envases de gases licuados do petróleo (GLP) queda redactado como segue:

«A capacidade total será a suma das capacidades parciais de cada tipo de envase.»

Cinco. O punto 5 «Mantemento e control periódico» da instrución técnica complementaria ITC-ICG 02 sobre centros de almacenamento e distribución de envases de gases licuados do petróleo (GLP) queda redactado como segue:

«O titular dun centro será o responsable do bo uso, mantemento e conservación das instalacións, elementos e equipamentos que o forman.

Ademais, o titular do centro de almacenamento será tamén responsable de que o dito centro sexa inspeccionado cada dous anos por un organismo de control, o cal comprobará que non se supera a capacidade total de almacenamento de envases de GLP comunicada e que se seguen cumprindo as condicións e medidas de seguridade sinaladas regulamentariamente.

O organismo de control emitirá o correspondente certificado de inspección, o cal entregará ao seu titular e remitirá unha copia deste ao órgano competente da comunidade autónoma.

Con independencia do anterior, os operadores de GLP por xunto poderán realizar as visitas que consideren convenientes aos centros que subministren para comprobar o correcto funcionamento, mantemento e conservación das instalacións, e deberán dar inmediata conta das deficiencias ou anomalías observadas ao seu titular e notificalo ao correspondente órgano competente da comunidade autónoma.

Non poderá subministrarse GLP a ningún centro de almacenamento se o titular non acredita ante o operador, mediante unha copia do certificado de inspección, que esta se efectuou con resultado favorable e en tempo oportuno.»

Seis. O terceiro caso do punto 5.2 «Instalacións que precisan proxecto» da instrución técnica complementaria ITC-ICG 03 sobre instalacións de almacenamento de gases licuados do petróleo (GLP) en depósitos fixos queda redactado como segue:

«Instalacións de estacións de almacenamento situadas en lugares de libre acceso ao público. Por libre acceso ao público enténdese o acceso habitual deste respecto á superficie establecida na definición de estación de GLP que aparece na norma UNE 60250.»

Sete. O primeiro parágrafo do punto 6 «Mantemento e revisións periódicas» da instrución técnica complementaria ITC-ICG 03 sobre instalacións de almacenamento de gases licuados do petróleo (GLP) en depósitos fixos, que pasa a denominarse 6. «Mantemento e controis periódicos», queda redactado como segue:

«O mantemento e o control periódico das instalacións realizaranse de acordo coas disposicións da norma UNE 60250.»

Oito. O título do punto 6 «Mantemento e revisións periódicas» da instrución técnica complementaria ITC-ICG 04 sobre plantas satélite de gas natural licuado (GNL) substitúese polo seguinte: «Mantemento e controis periódicos».

Nove. O parágrafo quinto do punto 6.1 «Mantemento» da instrución técnica complementaria ITC-ICG 04 sobre plantas satélite de gas natural licuado (GNL) queda redactado como segue:

«O titular responsabilízase de que estea vixente en todo momento o contrato de mantemento e da custodia do libro de mantemento ou copia do arquivo documental, así como do certificado do último control periódico realizado de acordo co establecido nesta ITC.»

Dez. O punto 6.2. «Revisións periódicas» da instrución técnica complementaria ITC-ICG 04 sobre plantas satélite de gas natural licuado (GNL), que pasa a denominarse 6.2 «Controis periódicos», queda redactado como segue:

«6.2 Controis periódicos.— O titular dunha planta satélite de GNL é responsable de facer controlar a instalación cada cinco anos. O dito control incluíra as probas e verificacións establecidas na norma UNE 60210.

Estas probas serán realizadas por un especialista crioxénico, polo servizo de mantemento do usuario ou por un organismo de control se o produto do volume xeométrico, en metros cúbicos (V), pola presión máxima de traballo, en bares (P), é igual ou menor de 300, e necesariamente por un organismo de control, se o dito produto é superior.

Se efectúa as ditas probas, o servizo de mantemento do titular da instalación deberá xustificar previamente ante o órgano competente da comunidade autónoma que dispón de persoal idóneo e medios técnicos suficientes para levalas a cabo.

Co resultado destas probas expedirase un certificado por cuadruplicado de que o control periódico se efectuou con resultado satisfactorio. Entregarase un exemplar deste ao usuario, ao titular e ao órgano competente da comunidade autónoma.

En caso de que o control puxese de manifesto que se modificaron as condicións do proxecto, o axente que realizou o control poñerá inmediatamente en coñecemento do órgano competente da comunidade autónoma.

Cada quince anos debe realizarse unha proba de presión pneumática (para evitar introducir humidade no depósito), conforme os criterios que se establecen na norma UNE 60210.

A proba será realizada por un organismo de control, asistido por un especialista crioxénico, que deberá emitir unha acta de probas unha vez concluída con éxito a citada operación.»

Once. O punto 1 «Obxecto» da instrución técnica complementaria ITC-ICG 05 sobre estacións de servizo para vehículos de gas queda redactado como segue:

«A presente instrución técnica complementaria (en diante, tamén denominada ITC) ten por obxecto fixar os requisitos técnicos esenciais e as medidas de seguridade mínimas que se deben observar ao proxectar, construír e explotar as instalacións de almacenamento e subministración de gas licuado do petróleo (GLP) a granel ou de gas natural, tanto comprimido (GNC) como licuado (GNL), ou de hidróxeno en fase gas para a súa utilización como carburante para vehículos a motor, a que se refire o artigo 2 do Regulamento técnico de distribución e utilización de combustibles gasosos (en diante, tamén denominado regulamento).»

Doce. Engádesse un novo parágrafo ao final do punto 2 «Campo de aplicación» da instrución técnica complementaria ITC-ICG 05 sobre estacións de servizo para vehículos de gas, co seguinte contido:

«Os equipamentos de uso propio para subministración de GNC a vehículos con caudal máximo inferior a 10 m³/h sen almacenamento intermedio estarán fóra do ámbito de aplicación desta ITC e as súas condicións de seguridade xerais virán dadas pola normativa que lles resulte de aplicación, en particular a relativa á seguridade de aparellos de gas, das máquinas, e aos equipamentos de presión, e para os efectos de instalación, posta en servizo e inspección periódicas serán considerados aparellos de gas conectados á instalación receptora que lles subministra o combustible.»

Trece. O punto 3 «Deseño e execución da instalación» da instrución técnica complementaria ITC-ICG 05 sobre estacións de servizo para vehículos de gas queda redactado como segue:

«O deseño, construción, montaxe e explotación das estacións de servizo de GLP realizarase conforme o establecido na norma UNE 60630.

Así mesmo, o deseño, construción, montaxe e explotación das estacións de servizo de GNC, GNL e hidróxeno cumprirán as especificacións técnicas establecidas na Directiva 2014/94/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 22 de outubro de 2014, relativa á implantación dunha infraestrutura para os combustibles alternativos, e nos seus regulamentos delegados, desde o momento da súa data de aplicación.

Mentres tanto, cumprirán co establecido nas normas UNE-EN ISO 16923, UNE-EN ISO 16924 e ISO 19880-1, respectivamente.»

Catorce. O punto 4.4 «Probas previas» da instrución técnica complementaria ITC-ICG 05 sobre estacións de servizo para vehículos de gas queda redactado como segue:

«Finalizadas as obras e a montaxe da instalación, e previamente á súa posta en servizo, a empresa instaladora que a executou, baixo a supervisión do director de obra, realizará as probas previstas nas normas citadas no punto 3 da presente ITC, segundo corresponda ao tipo da estación de servizo, e deberá anotar no certificado o resultado delas.

Unha vez superadas as probas indicadas no parágrafo anterior, a posta en servizo da instalación levará consigo a realización dunha inspección inicial. Durante esta inspección realizaranse os ensaios e as verificacións establecidos nas normas citadas, segundo corresponda. As ditas operacións serán realizadas polo organismo de control, asistido pola empresa instaladora e polo director de obra. Durante os ensaios, o director de obra e a empresa instaladora deberán tomar todas as precaucións necesarias para que se efectúen en condicións seguras de acordo co reflectido na norma UNE 60250.»

Quince. O punto 5 «Mantemento e revisións periódicas» da instrución técnica complementaria ITC-ICG 05 sobre estacións de servizo para vehículos de gas, que pasa a denominarse 5 «Mantemento e inspeccións periódicas», queda redactado como segue:

«5. Mantemento e inspeccións periódicas.

O mantemento e as inspeccións periódicas das estacións de servizo realizaranse de acordo coas disposicións das normas mencionadas no punto 3 da presente ITC, segundo corresponda. O titular da estación de servizo é o responsable de que as instalacións incluídas nesta se encontren en todo momento en perfectas condicións de funcionamento e conservación, para o cal deberá efectuar periodicamente e por medio do persoal de explotación as comprobacións e verificacións necesarias para coñecer en todo momento o estado da instalación. O titular da estación de servizo será responsable de solicitar cada cinco anos a realización da inspección periódica da instalación a un organismo de control, que emitirá o correspondente certificado de inspección. No caso das estacións de servizo de GLP, a anterior inspección non incluírá os depósitos de almacenamento de GLP, para cuxo mantemento o titular da estación deberá actuar conforme os criterios e as exixencias que se establecen para as instalacións de almacenamento de GLP en depósitos fixos. Nas estacións de servizo obxecto da presente ITC deberán substituírse todas as mangueriras de subministración de carburante aos vehículos polo menos cada cinco anos. En cada estación de servizo existirá un libro de mantemento ou un arquivo documental coas actas de todas as operacións realizadas, que o órgano administrativo competente poderá consultar cando o considere conveniente, que estará en poder do titular da estación. Todas as intervencións sobre as instalacións deberán rexistrarse no libro de mantemento da instalación ou arquivo documental. Este indicará a data, persoa e intervención realizada. Cada intervención deberá ser asinada pola persoa que a realice e polo titular da instalación.»

Dezaseis. O punto 4.1 «Inspeccións periódicas das instalacións receptoras alimentadas desde redes de distribución» da instrución técnica complementaria ITC-ICG 07 sobre instalacións receptoras de combustibles gasosos queda redactado como segue:

«4.1 Inspeccións periódicas das instalacións receptoras alimentadas desde redes de distribución.– Cada cinco anos, e dentro do ano natural de vencemento deste período desde a data de posta en servizo da instalación ou, se é o caso, desde a última inspección periódica, as empresas instaladoras de gas habilitadas ou os distribuidores de gases combustibles por canalización deberán efectuar unha inspección das instalacións receptoras dos usuarios e repercutiránlles o custo desta que, en caso de que a inspección sexa realizada polo distribuidor, non poderá superar os custos regulados e terase en conta o seguinte:

En instalacións de ata 70 kW de potencia instalada, a inspección comprenderá desde a chave de usuario ata os aparellos de gas, incluídos estes.

En instalacións centralizadas de calefacción e instalacións de máis de 70 kW de potencia instalada, a inspección comprenderá desde a chave de edificio ata a conexión dos aparellos de gas, excluídos estes.

De forma xeral, e con independencia da potencia instalada, nas instalacións subministradas a unha presión máxima de operación superior a 5 bares a inspección comprenderá desde a chave de acometida ata a conexión dos aparellos de gas, excluídos estes. O mantemento dos aparellos será responsabilidade do titular da instalación e deberá considerarse nos plans xerais de mantemento da planta.

Adicionalmente, as empresas instaladoras de gas habilitadas ou os distribuidores a cuxas instalacións se achen conectadas as instalacións receptoras individuais dos usuarios inspeccionarán a parte común destas cunha periodicidade de cinco anos.

A inspección periódica dunha instalación receptora alimentada desde unha rede de distribución de presión igual ou inferior a 5 bares consistirá basicamente na

comprobación da estanquidade da instalación receptora e a verificación do bo estado de conservación desta, a combustión hixiénica dos aparellos, a comprobación dos requisitos de ventilación e o volume mínimo do local, a verificación dos sistemas de detección de gas substitutivos da ventilación rápida e a correcta evacuación dos produtos da combustión. A este respecto, considéranse adecuados os procedementos de inspección que estean de acordo coas normas UNE 60670-12 e UNE 60670-13.

Os criterios técnicos aplicables nas inspeccións periódicas referiranse á versión das normas descritas anteriormente que se aplicasen no momento da posta en servizo da instalación ou de modificación ou ampliación desta, agás no que se refire á presenza de aparellos de gas de tipo A ou tipo B instalados en dormitorio, ou en local de baño ou ducha, e á falta de sistema de detección e corte de gas. Nestes casos, os criterios técnicos aplicables serán os da versión vixente da norma, para cuxo cumprimento se dispón dun período de adaptación a esta, equivalente ao período comprendido ata a seguinte inspección periódica.

A inspección periódica dunha instalación receptora alimentada desde unha rede de presión superior a 5 bares realizarase de acordo cos procedementos descritos na norma UNE 60620-6.

En calquera caso, requirirase que o persoal que realice a inspección sexa instalador habilitado de gas nos termos que se establecen na ITC-ICG 09.

4.1.1 Procedemento xeral de actuación.

a) O distribuidor deberá comunicar aos usuarios, cunha antelación de tres meses, a obriga de que na súa instalación se debe realizar a inspección, que pode ser realizada por unha empresa instaladora habilitada ou por el mesmo.

b) A inspección será realizada por:

b.1 No caso de empresa instaladora de gas habilitada, por instaladores categoría A, B ou C para instalacións individuais, e instaladores categorías A ou B para instalacións comúns.

b.2 No caso de empresa distribuidora, por persoal propio ou contratado polo distribuidor. Tanto o persoal contratado como o propio deberán dispor das habilitacións correspondentes segundo se indica no punto b.1 ou estar debidamente certificado para esta actividade por unha entidade acreditada para a certificación de persoas segundo o Real decreto 2200/1995, do 28 de decembro. Así mesmo, o persoal contratado deberá actuar no seo dunha empresa instaladora habilitada.

c) Procedemento xeral de actuación realizada por empresa instaladora habilitada de gas:

c.1. Se, por elección do cliente, a empresa instaladora habilitada de gas realiza a inspección con resultado favorable, emitirá o correspondente certificado de inspección, entregará unha copia ao titular da instalación e remitirá outra copia á empresa distribuidora polos medios que se determinen; así mesmo, manterá outra copia no seu poder. O certificado deberá estar asinado polo instalador habilitado e co selo da empresa instaladora responsable.

c.2. Se a empresa instaladora realiza a inspección e nesta se detectan anomalías, procederase da seguinte maneira:

Remitirase á empresa distribuidora o informe de anomalías, en que se indica o prazo máximo de corrección destas, e entregárase unha copia ao titular da instalación; non poderá reparar as anomalías a mesma empresa ou instalador que realice a inspección.

d) Procedemento xeral de actuación realizada por unha empresa distribuidora.

d.1. Se a empresa distribuidora realiza a inspección por elección do cliente, avisará, cunha antelación mínima de 5 días, da data da visita de inspección e solicitará que se facilite o acceso á instalación o día indicado.

Se o resultado é favorable, emitirase o certificado correspondente de inspección, entregarase unha copia ao titular e manterase unha copia no seu poder.

Se se detectan anomalías ao finalizar a inspección, entregarase o correspondente informe de anomalías e indicarse o prazo de corrección destas, e non poderá reparar as anomalías a mesma empresa ou instalador.

d.2. En caso de que a distribuidora non reciba o certificado de inspección periódica das instalacións na data límite indicada na comunicación do distribuidor, entenderase que o titular desexa que a inspección sexa realizada polo propio distribuidor, quen comunicará a data e hora da inspección cunha antelación mínima de cinco días.

e) No caso de que sexa a empresa distribuidora quen realice a inspección, se non é posible efectuar a inspección por encontrarse ausente o usuario, o distribuidor notificará a aquel a data dunha segunda visita.

f) No caso de que se detecten anomalías das indicadas na norma UNE 60670 ou UNE 60620, segundo corresponda, cubrirase e entregarase ao usuario un informe de anomalías, que incluírá os datos mínimos que se indican no anexo desta ITC. O usuario deberá corrixir as ditas anomalías.

No caso de que se detecte unha anomalía principal, se esta non pode ser corrixida no mesmo momento, deberase interromper a subministración de gas e precintar a parte da instalación pertinente ou o aparello afectado, segundo proceda. Para estes efectos, consideraranse anomalías principais as contidas na norma UNE 60670 ou UNE 60620, segundo corresponda. Todas as fugas detectadas en instalacións de gas serán consideradas como anomalía principal.

No caso de faltas de estanquidade consideradas anomalías secundarias darase un prazo de quince días hábiles para a súa corrección. Para estes efectos, consideraranse anomalías secundarias as contidas na norma UNE 60670 ou UNE 60620, segundo corresponda.

g) O distribuidor disporá dunha base de datos, permanentemente actualizada, que conteña, entre outras informacións, a data da última inspección das instalacións receptoras, así como o seu resultado, e conservará esta información durante dez anos. Todo o sistema deberá poder ser consultado polo órgano competente da comunidade autónoma, cando este o considere conveniente.

h) O titular ou, na súa falta, o usuario é o responsable da corrección das anomalías detectadas na instalación, incluída a acometida interior enterrada, e nos aparellos de gas, e utilizará para iso os servizos dun instalador habilitado de gas ou dun servizo técnico segundo corresponda, que entregará ao usuario un xustificante de corrección de anomalías segundo o modelo incluído no anexo desta ITC, e enviará copia ao distribuidor. Cando a anomalía secundaria que hai que corrixir sexa a estipulada no punto 4.2.4 (imposibilidade de comprobación dos produtos da combustión do aparello, cando sexa de tipo B ou C) da norma UNE 60670-13, esta corrección requirirá a comprobación da composición dos produtos da combustión, con resultado favorable. Considerarase que a inspección foi favorable cando se emita o xustificante de corrección das anomalías sen necesidade de emitir ningún certificado adicional.

i) Cando a empresa instaladora habilitada resolverse as anomalías principais que ocasionaron a precintaxe da instalación, poderá desprecintar e deixar a instalación en funcionamento, e comunicarllo á empresa distribuidora mediante a presentación do correspondente certificado de emenda.»

Dezasete. O punto 4.2. «Revisión periódica das instalacións receptoras non alimentadas desde redes de distribución» da instrución técnica complementaria ITC-ICG 07 sobre instalacións receptoras de combustibles gasosos queda redactado como segue:

«4.2 Revisión periódica das instalacións receptoras non alimentadas desde redes de distribución.– Os titulares ou, na súa falta, os usuarios actuais das

instalacións receptoras non alimentadas desde redes de distribución son responsables de encargar unha revisión periódica da súa instalación, utilizando para o dito fin os servizos dunha empresa instaladora de gas de acordo co establecido na ITC-ICG 09.

A dita revisión realizarase cada cinco anos e comprenderá desde a chave de usuario ata os aparellos de gas, incluídos estes, cando a potencia instalada sexa inferior ou igual a 70 kW, ou desde a chave de usuario ata a chave de conexión dos aparellos, excluídos estes, cando a potencia instalada supere o dito valor.

Ademais, a revisión periódica da instalación receptora farase coincidir coa da instalación que a alimenta.

A revisión periódica dunha instalación receptora non alimentada desde unha rede de distribución e subministrada a unha presión igual ou inferior a 5 bares consistirá basicamente na comprobación da estanquidade da instalación receptora e a verificación do seu bo estado de conservación, a combustión hixiénica dos aparellos, a comprobación dos requisitos de ventilación e volume mínimo do local, a verificación dos sistemas de detección de gas substitutivos da ventilación rápida e a correcta evacuación dos produtos da combustión. A este respecto, considéranse adecuados os procedementos de revisión que estean de acordo coas normas UNE 60670-12 e UNE 60670-13. Tamén se comprobará o estado da protección catódica das canalizacións de aceiro enterradas.

Os criterios técnicos aplicables nas revisións periódicas referiranse á versión das normas descritas anteriormente que fosen aplicables no momento de posta en servizo da instalación ou de modificación ou ampliación desta, agás no que se refire á presenza de aparellos de gas de tipo A ou tipo B instalados en dormitorio, ou en local de baño ou ducha, e á falta de sistema de detección e corte de gas. Nestes casos, os criterios técnicos aplicables serán os da versión vixente da norma, para cuxo cumprimento se dispón dun período de adaptación a esta, equivalente ao período comprendido ata a seguinte revisión periódica.

A revisión periódica dunha instalación receptora non alimentada desde unha rede de distribución e subministrada a unha presión superior a 5 bares realizarase de acordo cos procedementos descritos na norma UNE 60620-6. Tamén se comprobará o estado da protección catódica das canalizacións de aceiro enterradas.

Cando a visita dea un resultado favorable, cubrirase e entregarse ao usuario un certificado de revisión periódica, que seguirá en cada caso os modelos que se presentan no anexo desta ITC para receptoras comúns ou individuais.

No caso de que se detecten anomalías das indicadas na norma UNE 60670 ou UNE 60620, segundo corresponda, cubrirase e entregarse ao usuario un informe de anomalías que inclúa os datos mínimos que se indican no anexo desta ITC.

No caso de que se detecte unha anomalía principal, se esta non pode ser corrixida no mesmo momento, deberase interromper a subministración de gas e precintar a parte da instalación pertinente ou o aparello afectado, segundo proceda. Para estes efectos, consideraranse anomalías principais as contidas na norma UNE 60670 ou UNE 60620, segundo corresponda. Todas as fugas detectadas en instalacións de GLP serán consideradas como anomalía principal.

As anomalías secundarias comunicaranse ao usuario para que as corrixira. Para estes efectos, consideraranse anomalías secundarias as contidas na norma UNE 60670 ou UNE 60620, segundo corresponda.»

Dezaioito. A táboa de normas da instrución técnica complementaria ITC-ICG 11 sobre relación de normas UNE de referencia substitúese pola seguinte:

Referencia norma UNE e título	Substitúe / modifica a	Data de aplicabilidade da norma (*)	Data final do período de coexistencia (**)
UNE 60210:2018. Plantas satélite de gas natural licuado (GNL).	EDIC. 2015.	14.11.2018	14.5.2019

Referencia norma UNE e título	Substitúe / modifica a	Data de aplicabilidade da norma (*)	Data final do período de coexistencia (**)
UNE 60250:2008. Instalacións de almacenamento de gases licuados do petróleo (GLP) en depósitos fixos para o seu consumo en instalacións receptoras.	EDIC. 2004 e modificacións posteriores.	–	12.5.2011
UNE 60310:2015. Canalizacións de combustibles gasosos con presión máxima de operación superior a 5 bares e inferior ou igual a 16 bares.	EDIC. 2011 e modificacións posteriores.	2.7.2015	2.1.2016
UNE 60310:2015/1M:2018. Canalizacións de combustibles gasosos con presión máxima de operación superior a 5 bares e inferior ou igual a 16 bares.	EDIC. 2015.	14.11.2018	14.5.2019
UNE 60311:2015. Canalizacións de combustibles gasosos con presión máxima de operación inferior ou igual a 5 bares.	EDIC. 2011 e modificacións posteriores.	2.7.2015	2.1.2016
UNE 60311:2015/1M:2018. Canalizacións de combustibles gasosos con presión máxima de operación inferior ou igual a 5 bares.	EDIC. 2015.	14.11.2018	14.5.2019
UNE 60312:2015. Estacións de regulación para canalizacións de distribución de combustibles gasosos con presión de entrada non superior a 16 bares.	EDIC. 2011.	–	2.1.2016
UNE 60601:2013. Salas de máquinas e equipamentos autónomos de xeración de calor ou frío ou para coxeración, que utilizan combustibles gasosos.	EDIC. 2006.	–	2.1.2016
UNE 60620-1:2005. Instalacións receptoras de gas natural subministradas a presións superiores a 5 bares. Parte 1: xeneralidades.	–	–	–
UNE 60620-2:2005. Instalacións receptoras de gas natural subministradas a presións superiores a 5 bares. Parte 2: acometidas interiores.	–	–	–
UNE 60620-3:2005. Instalacións receptoras de gas natural subministradas a presións superiores a 5 bares. Parte 3: estacións de regulación e medida.	–	–	–
UNE 60620-4:2005. Instalacións receptoras de gas natural subministradas a presións superiores a 5 bares. Parte 4: liñas de distribución interior.	–	–	–
UNE 60620-5:2005. Instalacións receptoras de gas natural subministradas a presións superiores a 5 bares. Parte 5: grupos de regulación.	–	–	–
UNE 60620-6:2005. Instalacións receptoras de gas natural subministradas a presións superiores a 5 bares. Parte 6: criterios técnicos básicos para o control periódico das instalacións receptoras en servizo.	–	–	–
UNE 60630:2017. Deseño, construción, montaxe e explotación de estacións de servizo de GLP para vehículos a motor.	EDIC. 2011.	14.11.2018	14.5.2019
UNE 60670-1:2014. Instalacións receptoras de gas subministradas a unha presión máxima de operación (MOP) inferior ou igual a 5 bares. Parte 1: xeneralidades.	EDIC. 2005.	–	2.1.2016

Referencia norma UNE e título	Substitúe / modifica a	Data de aplicabilidade da norma (*)	Data final do período de coexistencia (**)
UNE 60670-2:2014. Instalacións receptoras de gas subministradas a unha presión máxima de operación (MOP) inferior ou igual a 5 bares. Parte 2: terminoloxía.	EDIC. 2005.	–	2.1.2016
UNE 60670-3:2014. Instalacións receptoras de gas subministradas a unha presión máxima de operación (MOP) inferior ou igual a 5 bares. Parte 3: tubaxes, elementos, accesorios e as súas unións.	EDIC. 2005.	–	2.1.2016
UNE 60670-4:2014. Instalacións receptoras de gas subministradas a unha presión máxima de operación (MOP) inferior ou igual a 5 bares. Parte 4: deseño e construción.	EDIC. 2005 e modificacións posteriores.	–	2.1.2016
UNE 60670-5:2014. Instalacións receptoras de gas subministradas a unha presión máxima de operación (MOP) inferior ou igual a 5 bares. Parte 5: recintos destinados á instalación de contadores de gas.	EDIC. 2005.	–	2.1.2016
UNE 60670-6:2014. Instalacións receptoras de gas subministradas a unha presión máxima de operación (MOP) inferior ou igual a 5 bares. Parte 6: requisitos de configuración, ventilación e evacuación dos produtos da combustión nos locais destinados a conter os aparellos de gas.	EDIC. 2005 e modificacións posteriores.	–	2.1.2016
UNE 60670-7:2014. Instalacións receptoras de gas subministradas a unha presión máxima de operación (MOP) inferior ou igual a 5 bares. Parte 7: requisitos de instalación e conexión dos aparellos de gas.	EDIC. 2005.	–	2.1.2016
UNE 60670-8:2014. Instalacións receptoras de gas subministradas a unha presión máxima de operación inferior ou igual a 5 bares. Parte 8: probas de estanquidade para a entrega da instalación receptora.	EDIC. 2005.	–	2.1.2016
UNE 60670-9:2014. Instalacións receptoras de gas subministradas a unha presión máxima de operación (MOP) inferior ou igual a 5 bares. Parte 9: probas previas á subministración e posta en servizo.	EDIC. 2005.	–	2.1.2016
UNE 60670-10:2014. Instalacións receptoras de gas subministradas a unha presión máxima de operación (MOP) inferior ou igual a 5 bares. Parte 10: verificación do mantemento das condicións de seguridade dos aparellos na súa instalación.	EDIC. 2005.	–	2.1.2016
UNE 60670-11:2014. Instalacións receptoras de gas subministradas a unha presión máxima de operación (MOP) inferior ou igual a 5 bares. Parte 11: operacións en instalacións receptoras en servizo.	EDIC. 2005.	–	2.1.2016
UNE 60670-12:2014. Instalacións receptoras de gas subministradas a unha presión máxima de operación (MOP) inferior ou igual a 5 bares. Parte 12: criterios técnicos básicos para o control periódico das instalacións receptoras en servizo.	EDIC. 2005.	–	2.1.2016
UNE 60670-13:2014. Instalacións receptoras de gas subministradas a unha presión máxima de operación (MOP) inferior ou igual a 5 bares. Parte 13: criterios técnicos básicos para o control periódico dos aparellos de gas das instalacións receptoras en servizo.	EDIC. 2005.	–	2.1.2016

Referencia norma UNE e título	Substitúe / modifica a	Data de aplicabilidade da norma (*)	Data final do período de coexistencia (**)
UNE 60712-3:2011. Tubos flexibles non metálicos, con armadura e conexión mecánica para unión de recipientes de GLP a instalacións receptoras ou para aparellos que utilizan combustibles gasosos. Parte 3: tubos para unión entre recipientes de GLP e instalacións receptoras de gases da terceira familia.	EDIC. 1998 e modificacións posteriores.	–	2.1.2016
UNE 60750:2004. Indeibilidade e durabilidade da marcación dos aparellos que utilizan gas como combustible, depósitos de gas e compoñentes e accesorios de instalacións de gas. Requisitos e procedementos de verificación.	–	–	–
UNE 123001:2012. Cálculo, deseño e instalación de chemineas modulares.	EDIC. 2009.	–	2.1.2016
UNE-EN 3-7:2004+A1:2008. Extintores portátiles de incendios. Parte 7: características, requisitos de funcionamento e métodos de ensaio.	EDIC. 2004.	–	12.5.2011
UNE-EN 437:2003+A1:2009. Gases de ensaio. Presións de ensaio. Categorias de aparellos.	UNE 60002.	–	2.1.2016
UNE-EN 1363-1:2015. Ensaio de resistencia ao lume. Parte 1: requisitos xerais.	EDIC. 2000 e modificacións posteriores.	–	2.1.2016
UNE-EN 1594:2014. Sistemas de subministración de gas. Canalizacións con presión máxima de operación superior a 16 bares. Requisitos funcionais.	EDIC. 2009.	–	2.1.2016
UNE-EN 1856-1:2010. Chemineas. Requisitos para chemineas metálicas. Parte 1: chemineas modulares.	EDIC. 2004 e modificacións posteriores.	–	12.5.2011
UNE-EN 1949:2011. Especificacións das instalacións de sistemas de GLP para usos domésticos nos vehículos habitables de recreo e para aloxamento noutros vehículos.	EDIC. 2003 e modificacións posteriores.	–	2.1.2016
UNE-EN 12007-1:2013. Sistemas de subministración de gas. Canalizacións con presión máxima de operación inferior ou igual a 16 bares. Parte 1: requisitos funcionais xerais.	EDIC. 2001.	–	2.1.2016
UNE-EN 12007-2:2013. Sistemas de subministración de gas. Canalizacións con presión máxima de operación inferior ou igual a 16 bares. Parte 2: requisitos funcionais específicos para o polietileno (MOP inferior ou igual a 10 bares).	EDIC. 2001.	–	2.1.2016
UNE-EN 12007-3:2015. Sistemas de subministración de gas. Canalizacións con presión máxima de operación inferior ou igual a 16 bares. Parte 3: requisitos funcionais específicos para o aceiro.	EDIC. 2001.	14.11.2018	14.5.2019
UNE-EN 12007-4:2013. Sistemas de subministración de gas. Canalizacións con presión máxima de operación inferior ou igual a 16 bares. Parte 4: recomendacións funcionais específicas para a renovación.	EDIC. 2001.	–	2.1.2016
UNE-EN 12007-5:2014. Sistemas de subministración de gas. Canalizacións con presión máxima de operación inferior ou igual a 16 bares. Parte 5: acometidas. Requisitos funcionais específicos.	–	14.11.2018	–
UNE-EN 12186:2015. Infraestrutura gasista. Estacións de regulación de presión de gas para o transporte e a distribución. Requisitos de funcionamento.	EDIC. 2001 e modificacións posteriores.	–	2.1.2016

Referencia norma UNE e título	Substitúe / modifica a	Data de aplicabilidade da norma (*)	Data final do período de coexistencia (**)
UNE-EN 12327:2013. Sistemas de subministración de gas. Ensaio de presión, posta en servizo e fóra de servizo. Requisitos funcionais.	EDIC. 2001.	-	2.1.2016
UNE-EN 12864:2002. Reguladores de axuste fixo para presións de saída inferiores ou iguais a 200 mbares, de caudal inferior ou igual a 4 kg/h, incluídos os dispositivos de seguridade incorporados neles, destinados a utilizar butano, propano, ou as súas mesturas.	-	-	-
UNE-EN 12864:2002/A1:2004. Reguladores de axuste fixo para presións de saída inferiores ou iguais a 200 mbares, de caudal inferior ou igual a 4 kg/h, incluídos os dispositivos de seguridade incorporados neles, destinados a utilizar butano, propano, ou as súas mesturas.	EDIC. 2002.	-	-
UNE-EN 12864:2002/A2:2005. Reguladores de axuste fixo para presións de saída inferiores ou iguais a 200 mbares, de caudal inferior ou igual a 4 kg/h, incluídos os dispositivos de seguridade incorporados neles, destinados a utilizar butano, propano, ou as súas mesturas.	EDIC. 2002.	-	-
UNE-EN 12864:2002/A3:2009. Reguladores de axuste fixo para presións de saída inferiores ou iguais a 200 mbares, de caudal inferior ou igual a 4 kg/h, incluídos os dispositivos de seguridade incorporados neles, destinados a utilizar butano, propano, ou as súas mesturas.	EDIC. 2002.	-	12.5.2011
UNE-EN 13384-1: 2016. Chemineas. Métodos de cálculos térmicos e fluído-dinámicos. Parte 1: chemineas que prestan servizo a un único aparello de calefacción.	EDIC. 2011.	14.11.2018	14.5.2019
UNE-EN 13384-2:2016. Chemineas. Métodos de cálculos térmicos e fluído-dinámicos. Parte 2: chemineas que prestan servizo a máis dun xerador de calor.	EDIC. 2011.	14.11.2018	14.5.2019
UNE-EN 13501-1:2007+A1:2010. Clasificación en función do comportamento fronte ao lume dos produtos de construción e elementos para a edificación. Parte 1: clasificación a partir de datos obtidos en ensaios de reacción ao lume.	EDIC. 2007.	-	12.5.2011
UNE-EN 13786:2005+A1:2009. Investidores automáticos, con presión máxima de saída inferior ou igual a 4 bares, de caudal inferior ou igual a 100 kg/h, incluídos os dispositivos de seguridade incorporados neles, destinados a utilizar gas butano, propano e as súas mesturas.	EDIC. 2005.	-	12.5.2011
UNE-EN ISO 9001:2015. Sistemas de xestión da calidade. Requisitos (ISO 9001:2015).	EDIC. 2008.	14.11.2018	14.5.2019
UNE-EN ISO 16923:2018. Estacións de servizo de gas natural. Estacións de GNC para a reposición de combustible de vehículos.	UNE 60631-1.	14.11.2018	14.5.2019
UNE-IN ISO 16924:2018. Estacións de servizo de gas natural. Estacións GNL para a reposición de combustible de vehículos.	-	-	-
ISO 19880-1:2020. Gaseous hydrogen. Fuelling stations. Part 1: general requirements	-	-	-
UNE-CEN/TR 1749:2014. Esquema europeo para a clasificación dos aparellos que utilizan combustibles gasosos segundo a forma de evacuación dos produtos da combustión (tipos) (ratificada por AENOR en novembro de 2015)	EDIC. 2012.	14.11.2018	14.5.2019

Artigo noveno. *Modificación do Regulamento sobre condicións técnicas e garantías de seguridade en liñas eléctricas de alta tensión e das súas instrucións técnicas complementarias ITC-LAT 03 sobre instaladores e empresas instaladoras de liñas de alta tensión, ITC-LAT 04 sobre documentación e posta en servizo das liñas de alta tensión, e ITC-LAT 05 sobre verificacións e inspeccións, aprobados polo Real decreto 223/2008, do 15 de febreiro.*

O Regulamento sobre condicións técnicas e garantías de seguridade en liñas eléctricas de alta tensión, aprobado polo Real decreto 223/2008, do 15 de febreiro, queda modificado como segue:

Un. O artigo 9 «Accidentes» queda redactado como segue:

Para efectos estatísticos, sen prexuízo doutras comunicacións sobre o accidente ás autoridades laborais e ambientais, previstas na normativa laboral e ambiental, e co obxecto de determinar as posibles causas, así como dispor as eventuais correccións na regulamentación, débense posuír os correspondentes datos sistematizados dos accidentes máis significativos. Para iso, cando se produza un accidente ou unha anomalía no funcionamento, imputable á liña, que ocasione vítimas, danos a terceiros ou a especies protexidas ao abeiro do artigo 56 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, do patrimonio natural e da biodiversidade, ou situacións obxectivas de risco potencial, o propietario da liña deberá redactar un informe que recolla os seus aspectos esenciais. Nun tempo non superior a tres meses, deberán remitir ao órgano competente da comunidade autónoma onde radique a instalación copia de todos os informes realizados.

No caso de que o dano, ou a situación obxectiva de risco potencial, afecte especies protexidas ao abeiro do artigo 56 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, deberá dar traslado aos órganos competentes en materia de ambiente do ministerio correspondente e da comunidade autónoma onde radique a instalación.»

Dous. O artigo 10 «Infraccións e sancións» queda modificado como segue:

«Os incumprimentos do disposto neste regulamento sancionaranse de acordo co disposto no título V da Lei 21/1992, do 16 de xullo, de industria, e, se procede, do establecido no título X da Lei 54/1997, do 27 de novembro, do sector eléctrico.

Non obstante, aquelas infraccións que deriven do incumprimento do disposto no Real decreto 1432/2008, do 29 de agosto, polo que se establecen medidas para a protección da avifauna contra a colisión e a electrocución en liñas eléctricas de alta tensión, estarán sometidas ao réxime sancionador establecido no artigo 10 do dito real decreto.»

Tres. O punto 2 do artigo 13 «Proxecto das liñas» queda redactado como segue:

«2. A definición e o contido mínimo dos proxectos e anteprojectos determinaranse na correspondente ITC, sen prexuízo da facultade da Administración para solicitar os datos adicionais que considere necesarios.

Cando se trate de liñas, ou parte delas, de carácter repetitivo, propiedade das empresas de transporte e distribución de enerxía eléctrica, ou para aquelas dos clientes que se vaian ceder, os proxectos tipo poderán ser aprobados e rexistrados polos órganos competentes das comunidades autónomas, en caso de que se limiten ao seu ámbito territorial, ou polo Ministerio de Industria, Comercio e Turismo, en caso de aplicarse en máis dunha comunidade autónoma. Estes proxectos tipo incluírán as condicións técnicas de carácter concreto que sexan precisas para conseguir maior homoxeneidade na seguridade e o funcionamento das instalacións, sen facer referencia a prescricións administrativas ou económicas. Se é o caso, establecerán as prescricións técnicas necesarias para asegurar o cumprimento do Real decreto 1432/2008, do 29 de agosto, polo que se

establecen medidas para a protección da avifauna contra a colisión e a electrocución en liñas eléctricas de alta tensión.

Os proxectos tipo deberán ser completados, inescusablemente, cos datos específicos concernentes a cada caso, tales como: situación, accesos, circunstancias locais, clima, ámbito, dimensións específicas, características das terras e da conexión á rede, así como calquera outra correspondente ao caso particular.»

Catro. O artigo 15 «Especificacións particulares de transporte e distribución de enerxía eléctrica» queda modificado como segue:

«1. As empresas de transporte e distribución de enerxía eléctrica poderán establecer especificacións particulares para as súas liñas eléctricas de alta tensión ou para aquelas dos clientes que lles vaian ser cedidas. Estas especificacións serán únicas para todo o territorio de distribución da empresa distribuidora e recollerán as condicións técnicas de carácter concreto que sexan precisas para conseguir unha maior homoxeneidade na seguridade e funcionamento das liñas eléctricas, como o deseño, materiais, construción, montaxe e posta en servizo de liñas eléctricas de alta tensión.

En ningún caso estas especificacións incluírán marcas ou modelos de equipamentos ou materiais concretos que aboquen o consumidor a un único proveedor, nin prescricións de tipo administrativo ou económico que supoñan para o titular da instalación privada cargas adicionais ás previstas neste regulamento, ou noutra normativa que poida ser de aplicación.

En todo caso, as especificacións incluírán a posibilidade de que, ante situacións debidamente xustificadas, logo da acreditación de seguridade equivalente, o titular da instalación poida dar solucións alternativas a situacións concretas en que sexa imposible cumprir os requisitos das especificacións aprobadas pola Administración.

2. As ditas especificacións particulares deberán axustarse, en calquera caso, aos preceptos do Regulamento sobre condicións e garantías de seguridade en liñas eléctricas de alta tensión, así como do Real decreto 1432/2008, do 29 de agosto, e logo do cumprimento do procedemento de información pública, deberán ser aprobadas e rexistradas polos órganos competentes das comunidades autónomas, en caso de que se limiten ao seu ámbito territorial, ou polo Ministerio de Industria, Comercio e Turismo, en caso de aplicarse en máis dunha comunidade autónoma.

3. Unha persoa técnica competente da empresa de transporte ou distribución certificará que as especificacións particulares cumpren todas as exixencias técnicas e de seguridade regulamentariamente establecidas.

Así mesmo, as ditas normas deberán contar cun informe técnico dun órgano cualificado e independente que certificará que as ditas especificacións cumpren con todos os requisitos da regulamentación de seguridade aplicable, que non se inclúen prescricións de tipo administrativo ou económico que supoñan unha carga para o titular da instalación privada e que tampouco se inclúen sobredimensionamentos tecnicamente non xustificadas da instalación, salvo aqueles derivados da utilización das series normalizadas de materiais.

4. As empresas de transporte ou distribución que queiran propor as especificacións particulares, a que fai referencia o punto 1, e que non se limiten ao ámbito territorial dunha única comunidade autónoma, deberán remitir solicitude de aprobación ao Ministerio de Industria, Comercio e Turismo, acompañada da seguinte documentación:

- a) O texto das especificacións para as cales se solicita a aprobación.
- b) Certificado por persoa técnica competente referido no punto 3.
- c) Informe técnico emitido por un organismo cualificado referido no punto 3.
- d) Listaxe das comunidades autónomas onde a empresa de transporte ou distribuidora leve a cabo a súa actividade.

Presentada a solicitude por medios electrónicos, o Ministerio de Industria, Comercio e Turismo realizará o trámite de información pública da dita especificación ou proxecto e solicitará informe á Comisión Nacional dos Mercados e a Competencia, aos órganos competentes na aplicación deste regulamento das comunidades autónomas en que as empresas de transporte ou distribución desenvolvan a súa actividade, aos órganos competentes na aplicación do Real decreto 1432/2008, do 29 de agosto, das comunidades autónomas en que as empresas de transporte ou distribución desenvolvan a súa actividade e á Secretaría de Estado de Enerxía do Ministerio para a Transición Ecolóxica e o Reto Demográfico.

Recibidos os informes ou cumprido o prazo marcado no artigo 80 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas, para a súa emisión, aprobarase sempre que se garantan o cumprimento regulamentario, a uniformidade dos requisitos en todas as zonas de implantación da empresa de transporte ou distribución e que non se adopten barreiras técnicas que aboquen o consumidor a un único provedor, e publicarase a resolución correspondente no *Boletín Oficial del Estado*.

Unha vez presentadas as especificacións ante o Ministerio de Industria, Comercio e Turismo, xunto cos documentos mencionados, o prazo para a aprobación será de tres meses e o silencio administrativo considerárase como aprobatorio.

5. As normas así aprobadas publicaranse na páxina web do Ministerio de Industria, Comercio e Turismo, sen prexuízo da publicidade que as empresas de transporte ou distribución fagan delas.

6. En caso de modificación ou ampliación de especificacións xa aprobadas, a empresa de transporte ou distribución de enerxía eléctrica solicitará aprobación da ampliación ou modificación das ditas especificacións, para o que seguirá o mesmo procedemento indicado anteriormente.»

Cinco. Engádesse un novo punto 1.10.5 no anexo 2, «Coñecementos mínimos necesarios para instaladores de liñas de alta tensión» da instrución técnica complementaria ITC-LAT 03, coa seguinte redacción:

«1.10.5. Normativa e regulamentación vixente en evitación de danos á avifauna e incendios forestais.»

Seis. A letra c) do punto 3 da instrución técnica complementaria ITC-LAT 04 «Documentación e posta en servizo das liñas de alta tensión» queda redactada como segue:

«Declaración expresa de que a liña se executou de acordo coas prescricións do Regulamento sobre condicións técnicas e garantías de seguridade en liñas eléctricas de alta tensión e as súas instrucións técnicas complementarias, do Real decreto 1432/2008, do 29 de agosto, e, se é o caso, coas especificacións particulares aprobadas á empresa de transporte e distribución de enerxía eléctrica.»

Sete. A letra c) do punto 4 da instrución técnica complementaria ITC-LAT 04 «Documentación e posta en servizo das liñas de alta tensión» queda redactada como segue:

«Declaración expresa de que a liña se executou de acordo coas prescricións do Regulamento sobre condicións técnicas e garantías de seguridade en liñas eléctricas de alta tensión e as súas instrucións técnicas complementarias ITC-LAT 01 a 09, do Real decreto 1432/2008, do 29 de agosto, e, cando se preveza que as liñas se vaian ceder a empresas de transporte ou distribución de enerxía eléctrica, coas especificacións particulares aprobadas á empresa de transporte e distribución de enerxía eléctrica.»

Oito. O punto 4 «Clasificación de defectos» da instrución técnica complementaria ITC-LAT 05 «Verificacións e inspeccións» queda modificado como segue:

«Os defectos nas instalacións clasificaranse en: defectos moi graves, defectos graves e defectos leves.

4.1 Defecto moi grave.

É todo aquel que a razón ou a experiencia determina que constitúe un perigo inmediato para a seguridade das persoas, dos bens ou do ambiente.

Considéranse tales os incumprimentos das medidas de seguridade que poden provocar o desencadeamento dos perigos que se pretenden evitar con tales medidas, en relación con:

- a) Redución de distancias de seguridade.
- b) Redución de distancias de cruzamentos e paralelismos.
- c) Falta de continuidade do circuíto de terra.
- d) Tensións de contacto superiores aos valores límite admisibles.
- e) O incumprimento das prescricións técnicas establecidas no Real decreto 1432/2008, do 29 de agosto, ou cando os elementos instalados en aplicación deste estivesen en deficiente estado, en tendido situado en zonas de protección, declarada ao abeiro deste real decreto, e cando a Administración competente notificase o tendido como perigoso.

4.2 Defecto grave.

É o que non supón un perigo inmediato para a seguridade das persoas, dos bens ou do ambiente, pero pode selo ao orixinarse un fallo na instalación. Tamén se inclúe dentro desta clasificación o defecto que poida reducir de modo substancial a capacidade de utilización da instalación eléctrica.

Dentro deste grupo, e con carácter non exhaustivo, considéranse os seguintes defectos graves:

- a) Falta de conexións equipotenciais, cando estas fosen requiridas.
- b) Degradación importante do illamento.
- c) Falta de protección adecuada contra cortocircuitos e sobrecargas nos condutores, en función da intensidade máxima admisible nestes, de acordo coas súas características e condicións de instalación.
- d) Defectos na conexión dos condutores de protección ás masas, cando estas conexións fosen preceptivas.
- e) Sección insuficiente dos cables e circuíto de terras.
- f) Existencia de partes ou puntos da liña cuxa defectuosa execución ou mantemento puidese ser orixe de avarías ou danos.
- g) Natureza ou características non adecuadas dos condutores utilizados.
- h) Emprego de equipamentos e materiais que non se axusten ás especificacións vixentes.
- i) Ampliacións ou modificacións dunha instalación que non se tramitasen segundo o establecido na ITC-LAT 04.
- j) Non coincidencia entre as condicións reais de tendido coas condicións de cálculo do proxecto (aplicable a liñas aéreas).
- k) A sucesiva reiteración ou acumulación de defectos leves.
- l) O incumprimento das prescricións técnicas establecidas no Real decreto 1432/2008, do 29 de agosto, cando o tendido se notificase como perigoso ou causante de incendio forestal ou electrocución de avifauna protexida, fóra de zonas de protección, ou cando os elementos instalados de acordo coas prescricións técnicas que se establecen neste real decreto estivesen nun estado deficiente.

4.3 Defecto leve.

É todo aquel que non supón perigo para as persoas, os bens ou o ambiente, non perturba o funcionamento da liña e no cal a desviación respecto do regulamentado non ten valor significativo para o uso efectivo ou o funcionamento da liña.»

Artigo décimo. *Modificación do Regulamento sobre condicións técnicas e garantías de seguridade en instalacións eléctricas de alta tensión e a súa instrución técnica complementaria ITC-RAT 19 sobre instalacións privadas para conectar a redes de distribución e transporte de enerxía eléctrica, aprobados polo Real decreto 337/2014, do 9 de maio.*

O Regulamento sobre condicións técnicas e garantías de seguridade en instalacións eléctricas de alta tensión, aprobado polo Real decreto 337/2014, do 9 de maio, queda modificado como segue:

Un. O punto 2 do artigo 12 queda redactado como segue:

«2. A definición e contido mínimo dos proxectos e anteprojectos determinaranse na ITC-RAT 20, sen prexuízo da facultade da Administración pública competente para solicitar os datos adicionais que considere necesarios.

Cando se trate de instalacións, ou parte delas, de carácter repetitivo, propiedade das empresas de transporte e distribución de enerxía eléctrica, ou para aquelas dos clientes que vaian ser cedidas, os proxectos tipo poderán ser aprobados e rexistrados polos órganos competentes das comunidades autónomas, en caso de que se limiten ao seu ámbito territorial, ou polo Ministerio de Industria, Comercio e Turismo, en caso de aplicarse en máis dunha comunidade autónoma. Estes proxectos tipo incluirán as condicións técnicas de carácter concreto que sexan precisas para conseguir maior homoxeneidade na seguridade e o funcionamento das instalacións de alta tensión, sen facer referencia a prescricións administrativas ou económicas. Os proxectos tipo deberán ser completados, inescusablemente, cos datos específicos concernentes a cada caso, tales como: situación, accesos, circunstancias locais, clima, ámbito, dimensións específicas, características das terras e da conexión á rede, así como calquera outra correspondente ao caso particular.»

Dous. O artigo 14 «Especificacións particulares das instalacións propiedade das entidades de transporte e distribución de enerxía eléctrica» queda modificado como segue:

«1. As empresas de transporte e distribución de enerxía eléctrica poderán establecer especificacións particulares para as súas instalacións ou para aquelas dos clientes que se lles vaian ceder. Estas especificacións serán únicas para todo o territorio de distribución da empresa distribuidora e poderán definir aspectos de deseño, materiais, construción, montaxe e posta en servizo de instalacións eléctricas de alta tensión. Nelas sinalaranse as condicións técnicas de carácter concreto que sexan precisas para conseguir maior homoxeneidade na seguridade e funcionamento das redes de alta tensión.

En ningún caso estas especificacións incluirán marcas ou modelos de equipamentos ou materiais concretos que aboquen o consumidor a un único provedor, nin prescricións de tipo administrativo ou económico que supoñan para o titular da instalación privada cargas adicionais ás previstas neste regulamento, ou noutra normativa que poida ser de aplicación.

En todo caso, as especificacións incluirán a posibilidade de que, ante situacións debidamente xustificadas, logo da acreditación de seguridade equivalente, o titular da instalación poida dar solucións alternativas a situacións concretas en que sexa imposible cumprir os requisitos das especificacións aprobadas pola Administración.

2. As ditas especificacións deberán axustarse, en calquera caso, aos preceptos do regulamento, e logo do cumprimento do procedemento de información pública, deberán ser aprobadas e rexistradas polos órganos competentes das comunidades autónomas, en caso de que se limiten ao seu ámbito territorial, ou polo Ministerio de Industria, Comercio e Turismo, en caso de aplicarse en máis dunha comunidade autónoma.

3. Unha persoa técnica competente da empresa de transporte ou distribución certificará que as especificacións particulares cumpren todas as exixencias técnicas e de seguridade regulamentariamente establecidas.

Así mesmo, as ditas normas deberán contar cun informe técnico dun órgano cualificado e independente que certificará que as ditas especificacións cumpren con todos os requisitos da regulamentación de seguridade aplicable, que non se inclúen prescricións de tipo administrativo ou económico que supoñan para o titular da instalación privada unha carga adicional ao establecido regulamentariamente, e que tampouco se inclúen sobredimensionamentos tecnicamente non xustificadas da instalación, salvo aqueles derivados da utilización das series normalizadas de materiais.

4. As empresas de transporte ou distribución que queiran propor as especificacións particulares, a que fai referencia o punto 1, e que non se limiten ao ámbito territorial dunha única comunidade autónoma, deberán remitir solicitude de aprobación ao Ministerio de Industria, Comercio e Turismo, acompañada da seguinte documentación:

- a) O texto das especificacións para as cales se solicita a aprobación.
- b) Certificado por persoa técnica competente referido no punto 3.
- c) Informe técnico emitido por un organismo cualificado referido no punto 3.
- d) Listaxe das comunidades autónomas onde a empresa distribuidora leve a cabo a súa actividade.

Presentada a solicitude por medios electrónicos, o Ministerio de Industria, Comercio e Turismo realizará o trámite de información pública da dita especificación ou proxecto e solicitará informe á Comisión Nacional dos Mercados e a Competencia, ao órgano competente das comunidades autónomas en que a empresa de transporte ou distribución desenvolva a súa actividade e á Secretaría de Estado de Enerxía do Ministerio para a Transición Ecolóxica e o Reto Demográfico.

Recibidos os informes, ou cumprido o prazo marcado no artigo 80 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas, para a súa emisión, aprobarase sempre que se garantan o cumprimento regulamentario, a uniformidade dos requisitos en todas as zonas de implantación da empresa de transporte ou distribución e que non se adopten barreiras técnicas que aboquen o consumidor a un único provedor, e publicarase a resolución correspondente no *Boletín Oficial del Estado*.

Unha vez presentadas as especificacións ante o Ministerio de Industria, Comercio e Turismo, xunto cos documentos mencionados, o prazo para a aprobación será de tres meses e o silencio administrativo considerárase como aprobatorio.

5. As normas así aprobadas publicaranse na páxina web do Ministerio de Industria, Comercio e Turismo, sen prexuízo da publicidade que as empresas de transporte ou distribución fagan delas.

6. En caso de modificación ou ampliación de especificacións xa aprobadas, a empresa de transporte ou distribución de enerxía eléctrica solicitará aprobación da ampliación ou modificación das ditas especificacións, seguindo o mesmo procedemento indicado anteriormente.»

Tres. O punto 3 da instrución técnica complementaria ITC-RAT-19 «Instalacións privadas para conectar a redes de distribución e transporte de enerxía eléctrica» queda redactado como segue:

«Co fin de lograr unha maior estandarización nas redes, unha maior uniformidade das prácticas da súa explotación, así como a debida coordinación de illamento e proteccións e facilitar o control e vixilancia das ditas instalacións, as entidades de transporte e distribución de enerxía eléctrica deberán propor especificacións particulares e proxectos tipo uniformes para todas as instalacións privadas que se conecten ás redes situadas no territorio en que desenvolvan a súa actividade. Estas especificacións ou proxectos poderán ser propostas por un grupo de empresas para conseguir unha maior homoxeneización.

As ditas especificacións ou proxectos deberán axustarse, en calquera caso, aos preceptos do regulamento sobre condicións e garantías de seguridade en liñas eléctricas de alta tensión, e a súa aprobación seguirá o procedemento descrito no artigo 14 do regulamento.

O obxecto das especificacións particulares e proxectos tipo é asegurar que se produce a normalización suficiente que permita evitar os maiores custos de mantemento que se producen cando existe unha excesiva variedade de repostos, evitar ou diminuír as interrupcións derivadas dunha maior dificultade na coordinación de proteccións e diminuír os tempos de reparación de avarías ao diminuír a tipoloxía e variedade na aparelaxe. Non obstante, non deberán implicar pola súa especificidade barreiras técnicas que aboquen o consumidor a un único proveedor. Por último, as ditas especificacións e proxectos deberán garantir a uniformidade dos requisitos polo menos por empresa e non deberán conter prescricións de tipo administrativo ou económico que supoñan cargas para o titular da instalación privada.»

Artigo décimo primeiro. *Modificación da instrución técnica complementaria ITC-BT 52 «Instalacións con fins especiais. Infraestrutura para a recarga de vehículos eléctricos», do Regulamento electrotécnico para baixa tensión, aprobada polo Real decreto 1053/2014, do 12 de decembro.*

O punto 3.2 da instrución técnica complementaria (ITC) BT 52 «Instalacións con fins especiais. Infraestrutura para a recarga de vehículos eléctricos» queda modificado como segue:

«3.2 Instalación en aparcadoiros ou estacionamentos colectivos en edificios ou conxuntos inmobiliarios en réxime de propiedade horizontal.

As instalacións eléctricas para a recarga de vehículos eléctricos situadas en aparcadoiros ou estacionamentos colectivos en edificios ou conxuntos inmobiliarios en réxime de propiedade horizontal seguirán calquera dos esquemas descritos anteriormente. Nun mesmo edificio poderanse utilizar esquemas distintos sempre que se cumpran todos os requisitos establecidos nesta (ITC) BT-52.

No esquema 4a, o circuíto de recarga seguirá as condicións de instalación descritas na (ITC) BT-15, utilizando cables e sistemas de condución dos mesmos tipos e características que para unha derivación individual; a sección do cable calcularase conforme os requisitos xerais do punto 5 desta ITC, e non será necesario prever unha ampliación da sección dos cables para determinar o diámetro ou as dimensións transversais do sistema de condución que se vaia utilizar.

O esquema 4b utilizarase cando a alimentación das estacións de recarga se proxecte como parte integrante ou ampliación da instalación eléctrica que atende os servizos xerais dos garaxes.

Tanto en instalacións existentes como en instalacións novas, e co obxecto de facilitar a utilización do esquema eléctrico seleccionado, os cadros coas proteccións xerais poderanse situar nos cuartos habilitados para iso ou en zonas comúns.

A preinstalación eléctrica para a recarga de vehículo eléctrico en edificios ou conxuntos inmobiliarios facilitará a utilización posterior de calquera dos posibles esquemas de instalación. Para iso preveranse os seguintes elementos:

a) Instalación de sistemas de conducción de cables desde a centralización de contadores e polas vías principais do aparcadoiro ou estacionamento co obxecto de poder alimentar posteriormente as estacións de recarga que se poidan situar nas prazas individuais do aparcadoiro ou estacionamento. Cando a preinstalación estea prevista para o 100 % das prazas os sistemas de conducción de cables chegarán ata cada unha das prazas.

b) A centralización de contadores dimensionarase de acordo co esquema eléctrico escollido para a recarga do vehículo eléctrico e segundo o establecido na (ITC) BT-16. Instalarase, como mínimo, un módulo de reserva para situar un contador principal, e os dispositivos de protección contra sobreintensidades asociados ao contador, ben sexa con fusibles ou con interruptor automático.

Cando se realice a instalación para o primeiro punto de conexión en edificios existentes, deberase prever, se é o caso, a instalación dos elementos comúns de forma que se adecúe a infraestrutura para albergar a instalación de futuros puntos de conexión.

As bases de toma de corrente ou conectores instalados na estación de recarga e os seus interruptores automáticos de protección deberán ser conformes con algunha das opcións indicadas no punto 5.4.»

Artigo décimo segundo. *Modificación da instrución técnica complementaria ITC-MI-IP 04 «Instalacións para subministración a vehículos», aprobada polo Real decreto 706/2017, do 7 de xullo.*

O punto 14.1 «Comunicación de instalacións» do capítulo XIV da instrución técnica complementaria ITC MI-IP 04 «Instalacións para subministración a vehículos» substitúese polo seguinte, sen variación dos seus puntos 14.1.1, 14.1.2 e 14.1.3:

«14.1 Comunicación ou solicitude de inscrición no rexistro das instalacións.

Para a posta en servizo das instalacións de subministración a vehículos, os elementos e equipamentos que a compoñen, así como os almacenamentos de substancias inflamables ou combustibles incluídos neles, unha vez finalizada a execución da instalación, e previamente á súa posta en servizo, o titular da instalación presentará, ante o órgano competente da comunidade autónoma, a documentación que se establece nos seguintes puntos deste capítulo.

As instalacións de distribución polo miúdo comunicadas ao órgano competente da comunidade autónoma serán inscritas por este de oficio no rexistro previsto no artigo 44 da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos.

Cando se procede á substitución ou modificación substancial dos elementos, equipamentos ou tanque de almacenamento de produtos inflamables ou combustibles dunha instalación de subministración a vehículos, o titular da dita instalación deberá presentar ante o órgano competente da comunidade autónoma a documentación que sexa exixible segundo a normativa vixente en cada momento.

As instalacións obxecto desta ITC serán realizadas por empresas instaladoras habilitadas segundo o establecido na ITC MI-IP05 «Instaladores ou reparadores e empresas instaladoras ou reparadoras de produtos petrolíferos líquidos», aprobada polo Real decreto 365/2005, do 8 de abril.»

Disposición derogatoria única. *Derrogación de disposicións.*

1. Quedan derogados os reais decretos que se relacionan a continuación:

a) Real decreto 363/1984, do 22 de febreiro, complementario do Real decreto 3089/1982, do 15 de outubro, que estableceu a suxeición a normas técnicas dos tipos de radiadores e convectores de calefacción.

b) Real decreto 2605/1985, do 20 de novembro, polo que se declaran de obrigado cumprimento as especificacións técnicas dos tubos de aceiro inoxidable soldados lonxitudinalmente e a súa homologación polo Ministerio de Industria e Enerxía.

c) Real decreto 2642/1985, do 18 de decembro, polo que se declaran de obrigado cumprimento as especificacións técnicas dos candelabros metálicos (báculos e columnas de iluminación exterior e sinalización de tráfico) e a súa homologación polo Ministerio de Industria e Enerxía.

d) Real decreto 1939/1986, do 6 de xuño, polo que se declaran de obrigado cumprimento as especificacións técnicas dos cables condutores nus de aluminio-aceiro, aluminio homoxéneo e aluminio comprimido e a súa homologación polo Ministerio de Industria e Enerxía.

e) Real decreto 1407/1992, do 20 de novembro, polo que se regulan as condicións para a comercialización e libre circulación intracomunitaria dos equipamentos de protección individual, sen prexuízo dos prazos transitorios incluídos no artigo 47 do Regulamento (UE) 2016/425 do Parlamento Europeo e do Consello, do 9 de marzo de 2016, relativo aos equipamentos de protección individual.

f) Real decreto 1428/1992, do 27 de novembro, polo que se ditan as disposicións de aplicación da Directiva do Consello das Comunidades Europeas 90/936/CEE sobre aparellos de gas.

g) Real decreto 1630/1992, do 29 de decembro, polo que se ditan disposicións para a libre circulación de produtos de construción, en aplicación da Directiva 89/106/CEE.

h) Real decreto 596/2002, do 28 de xuño, polo que se regulan os requisitos que deben cumprirse para a proxección, construción, posta en servizo e explotación das instalacións de transporte de persoas por cable.

2. Así mesmo, quedan derogadas as ordes ministeriais que se relacionan a continuación:

a) Orde do 25 de maio de 1982 sobre homologación de dispositivos de protección contra o encaixamento para vehículos dedicados ao transporte de mercadorías.

b) Orde do 20 de setembro de 1985 pola que se ditan as prescricións uniformes respecto ás características de construción de caravanas e remolques lixeiros.

c) Orde do 7 de xuño de 1988 pola que se aproban diversas instrucións técnicas complementarias do Regulamento de aparellos que empregan gas como combustible.

d) Orde do 17 de novembro de 1988 pola que se modifica o prazo de entrada en vigor das instrucións técnicas complementarias MIE-AG 1 e MIE-AG 2 do Regulamento de aparellos que empregan gas como combustible.

e) Orde do 15 de decembro de 1988 pola que se aproban diversas instrucións técnicas complementarias do Regulamento de aparellos que empregan gas como combustible.

f) Orde do 12 de xuño de 1989 pola que se establece a certificación de conformidade a normas como alternativa da homologación dos candelabros metálicos (báculos e columnas de iluminación exterior e sinalización de tráfico).

g) Orde do 5 de xullo de 1989 pola que se amplía o prazo de entrada en vigor das instrucións técnicas complementarias MIE-AG1 e MIE-AG2 do Regulamento de aparellos que empregan gas como combustible.

h) Orde do 30 de xullo de 1990 pola que se modifica a instrución técnica complementaria MIE-AG7 do Regulamento de aparellos que empregan gas como combustible para adaptala ao progreso técnico.

i) Orde do 15 de febreiro de 1991 pola que se modifican as instrucións técnicas complementarias MIE-AG6 e MIE-AG11 do Regulamento de aparellos que empregan gas como combustible para adaptalas ao progreso técnico.

j) Orde do 1 de agosto de 1995 pola que se establecen o Regulamento e as normas de réxime interior da Comisión Interministerial para os Produtos de Construción.

k) Orde do 3 de abril de 2001 pola que se publican as referencias ás normas UNE que son transposición de normas harmonizadas, así como o período de coexistencia e a entrada en vigor da marcación CE relativa aos cementos comúns.

l) Orde do 29 de novembro de 2001 pola que se publican as referencias ás normas UNE que son transposición de normas harmonizadas, así como o período de coexistencia e a entrada en vigor da marcación CE relativa a varias familias de produtos de construción.

3. Queda derrogado o punto 4 do anexo 4 sobre «Requisitos complementarios para o cumprimento do Acordo ATP en relación coas inspeccións, modificacións e montaxes dos vehículos autorizados para o transporte de mercadorías perecedoiras segundo o dito acordo» do Real decreto 237/2000, do 18 de febreiro, polo que se establecen as especificacións técnicas que deben cumprir os vehículos especiais para o transporte terrestre de produtos alimentarios a temperatura regulada e os procedementos para o control de conformidade coas especificacións.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

O presente real decreto entrará en vigor o 1 de xullo de 2020.

Dado en Madrid o 26 de maio de 2020.

FELIPE R.

A vicepresidenta primeira do Goberno e ministra da Presidencia, Relacións coas Cortes e Memoria Democrática,

CARMEN CALVO POYATO